ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ .1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΈΤΟΣ Ι- ΑΡ. 10-237

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
[Σ τοῦ Πεσμαζόγλου]

ΓΡΑΦΕΙΑ
Σταδ Πεσμαζόγλου υ. Τηλέφωνον 2271

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ Δ' ΤΟΜΟΣ 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
29
ΙΟΥΝΙΟΥ 1935

Ἀν. ἡλίου 5.08'—Δύσις 7.48'
Πέτρου καὶ Παύλου Ἀποστόλων
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία: μεγ. 31.4, ἐλαχ. 23.6
Ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι μέτρ. ἢ ἰσχυροί. Θάλασσα ὀλίγ. τεταραγμ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 762.9.

Η ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Μεθαύριον συνέρχεται εἰς τὴν πρώτην αὐτῆς συνεδρίασιν ἡ Ε' ἐν Ἀθήναις Συντακτικὴ Ἐθνοσυνέλευσις, ἐκλεγεῖσα συνεπείᾳ μιᾶς πρωτοφανοῦς στασιαστικῆς ἐπιβουλῆς ἐναντίον τοῦ νομίμου Κράτους, ἡ ὁποία κατέστησεν ἀναγκαίαν τὴν ἀναβολὴν τοῦ ἐκλογικοῦ αὐτῆς ἀγῶνος.

Δὲν θὰ χαιρετίσωμεν τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν αὐτὴν μὲ τὰς εὐκόλους συμβατικὰς παρομοιρικὰς προσαγορεύσεις. Εἶναι τόσον σοβαραὶ καὶ δύσκολαι αἱ περιστάσεις, τὰς ὁποίας διανύομεν καὶ ἡμεῖς ἀναγκαῖον νὰ ἀντιμετωπίσωμεν μὲ τὸν ἄλλον κόσμον ἀνάγκη νὰ εἶναι τόσον ἐπείγουσα ἡ ἀνάγκη ὅπως ἀνασυνταχθῶμεν ὡς Κράτος, ὥστε νὰ μὴν ἀναμένουν περιθώρια πρὸς ἀναβολὴν ἠχηρὰς φράσεις. Προχωροῦμεν, διὰ τοῦτο νὰ ὑποτάξωμεν μερικὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶνε μὲν ἄγνωστα, εἶνε ὅμως ἀπαραίτητον νὰ μὴ λησμονηθοῦν ἰδιαίτατα κατὰ τὰς παρούσας στιγμάς.

Καὶ ἐν πρώτοις, χρήσιμον νὰ ἐνθυμηθῶμεν ὀλίγον τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἀνέκτησε τὴν κρατικήν αὐτῆς ἀνεξαρτησίαν της. Ἡ ἱστορία δὲν ἔχει ἄλλην ἀξίαν — ἐὰν δὲ μεγίστην — εἰμὴ ὅτι μανθάνεται εἰς δίδαγμα καὶ εἰς σώτειραν πεῖραν. Εἶνε, λοιπόν, ἡ παροῦσα Ἐθνοσυνέλευσις ἡ Ε' ἐν Ἀθήναις. Ἡ πρώτη συνῆλθε κατὰ τὸ 1844 καὶ ἐψήφισε τὸ πρῶτον Ἑλληνικὸν Σύνταγμα ἐπὶ Ὄθωνος· ἡ δευτέρα συνῆλθε κατὰ τὸ 1864, μετὰ τὴν ἔξωσιν τοῦ Ὄθωνος· ἡ τρίτη συνῆλθε κατὰ τὸ 1920 κατόπιν τῆς ἐκλογικῆς συντριβῆς τοῦ Βενιζέλου· ἡ τετάρτη ἦτο ἡ ἐκλεγεῖσα κατὰ τὸ 1924 διὰ νὰ συντάξῃ τὸ Δημοκρατικὸν Σύνταγμα. Δὲν θ' ἀναφέρωμεν τὰς ἀρκετὰς ἄλλως τε Συνελεύσεις ἀπὸ τῶν πρώτων χρόνων τῆς Ἐπαναστάσεως μέχρι τῆς καθιδρύσεως τῆς Βασιλείας τοῦ Ὄθωνος, διότι αἱ περιστάσεις, ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐξελέγησαν ἦσαν ὅλως διάφοροι καὶ εἰδικαί. Αἱ τέσσαρες ἐν Ἀθήναις Ἐθνικαὶ Συνελεύσεις κατέδειξαν πόσον δυσήνια, ταραχώδη καὶ εὐκόλως ἐκτρεπόμενα τοῦ προορισμοῦ των Σώματα εἶνε αὗται εἰς μίαν χώραν, ὅπου ἡ πολιτικὴ ὡριμότης, ἡ πολιτικὴ πειθαρχία καὶ τὸ μέτρον τὸ λογικὸν δὲν εἶνε αἱ δεσπόζουσαι ἀρεταὶ τοῦ ἀνθρωπίνου συνόλου ποὺ τὴν κατοικεῖ. Αἱ Ἐθνοσυνελεύσεις εἰς τὴν Ἑλλάδα φαίνονται ὡσὰν νὰ μεθύσκωνται ἀπὸ τὸ ὄνομά των καὶ νὰ χάνουν, συνεπείᾳ τούτου, τὴν νηφαλίαν ἀντίληψιν τῆς πραγματικότητος. «Μία Συντακτικὴ Ἐθνοσυνέλευσις — λέγεται συνήθως — εἶνε Σῶμα κυρίαρχον, αὐτὸ θεσπίζον νόμους, αὐτὸ καταργοῦν καὶ δημιουργοῦν θεσμοὺς, δικαιούμενον νὰ κάμνῃ ὅ,τι θέλει». Καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς τῆς μεγάλης αὐτοπάτης αἱ Ἐθνοσυνελεύσεις ἐκτροχιάζονται εἰς κενὴν ἀπεραντολογίαν, μεταστρέπονται εἰς λέσχας ἀργοσχόλων, φανταζομένων ἑαυτοὺς τόσους νομίμους δικτάτορας καὶ, εἰς τὸ τέλος, ἀφυπνίζονται σκληρότατα εἰς τὴν πραγματικότητα δι' ἑνὸς βίου. Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις τοῦ 1864 ἐτερμάτισεν ἐπειγόντως τὰς ἀπεράντους συζητήσεις τῆς συνεπείᾳ ἑνὸς τελεσιγραφικοῦ σχεδὸν διαγγέλματος τοῦ νεαρωτάτου τότε βασιλέως Γεωργίου, τοῦ ὁποίου ἡ οὐσιαστικὴ ἰσχὺς ἐνέκειτο εἰς τὸ ὅτι ἠρμήνευε πιστῶς τὴν ἐξανάστασιν τῆς κοινῆς γνώμης καὶ τῶν συντεταγμένων ἐνόπλων δυνάμεων τῆς χώρας. Ἡ Γ' Ἐθνοσυνέλευσις διελύθη ἀπὸ τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1922. Ἡ Δ' Ἐθνοσυνέλευσις ἐσαρώθη ἀπὸ τὸ Παγκαλικὸν κίνημα.

Τὸ πόρισμα τῆς μικρᾶς αὐτῆς ἱστορικῆς ἀνασκοπήσεως εἶνε ὅτι μία Ἐθνοσυνέλευσις ἔχει πράγματι στερεὰν ὑπόστασιν ὅταν στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἐπιδοκιμασίας τῆς κοινῆς γνώμης καὶ ὅταν διατηρῇ σωφρόνως τὴν ἀντίληψιν τῆς πραγματικότητος. Ἡ μεθαύριον συνερχομένη ἔχει μίαν συγγενῆ ἀδυναμίαν, ἡ ὁποία πρέπει νὰ τὴν καταστήσῃ πολὺ προσεκτικήν: ἡ ἀδυναμία της ἔγκειται εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν κομματικὴν ὁμοιογενείαν της. Τῆς λείπει ἡ ἐσωτερικὴ, ἡ ἐντὸς ἑαυτῆς, ἀντιπολίτευσις, ἡ ὁποία, εἰς ὅλα τὰ ἀντιπροσωπευτικὰ Σώματα ἀποτελεῖ παράγοντα ἰσορροπίας καὶ, κατὰ συνέπειαν, εὐσταθείας. Ἐὰν ἡ σημερινὴ Ἐθνοσυνέλευσις θελήσῃ νὰ ἀντιληφθῇ ἐπακριβῶς τὴν πραγματικότητα καὶ τὴν κρισιμότητα τῶν γενικῶν περιστάσεων, ὑπὸ τὰς ὁποίας συνέρχεται, ἐάν, συνεπείᾳ τούτου, θελήσῃ νὰ ἀντικαταστήσῃ, κατὰ τὸ δυνατὸν, τὴν ἐλλείπουσαν ἀντιπολίτευσιν διὰ μιᾶς ψυχρᾶς καὶ νηφαλίου αὐτοκριτικῆς καὶ αὐτοσυγκρατήσεως, ἐὰν ἡ κομματικὴ συμπαγὴς ὁμοιογενειά της δείξῃ πειθαρχίαν εἰς τοὺς φυσικοὺς ἡγέτας της, ἐὰν, δι' ὅλα ταῦτα, φροντίσῃ ὅπως τερματίσῃ τὸ ἔργον της ἐντὸς τοῦ συντομωτέρου δυνατοῦ χρονικοῦ διαστήματος, ἠμπορεῖ νὰ εἶνε πρόξενος ἀνυπολογίστου ἀγαθοῦ εἰς τὴν χώραν. Ἄλλως, θὰ ἠμποροῦσε νὰ προξενήσῃ, ἀντιθέτως, πολὺ κακὸν εἰς αὐτήν.

Αἱ πρῶται συνεδριάσεις τῆς θὰ εἶνε ἐκεῖναι, αἱ ὁποῖαι, ἐκ τῆς φύσεώς των, θὰ προδικάσουν, κατὰ μέγα μέρος, τὴν σταδιοδρομίαν της. Χάριν τοῦ ὑπερτάτου τῆς χώρας συμφέροντος εὐχόμεθα ν' ἀποδοῦν προκριματικαὶ ἀγαθῶν ἀποτελεσμάτων. Καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀποσιωπηθῇ ὅτι τὴν κυβέρνησιν βαρύνει ἡ μεγάλη εὐθύνη τῆς πρεπούσης καὶ σθεναρᾶς καθοδηγήσεως ἑνὸς Σώματος, εἰς τὸ ὁποῖον διαθέτει σχεδὸν τὴν παμψηφίαν.

Ἰδέαι καὶ συστήματα

Τὰ ἰδανικὰ τοῦ φασιστικοῦ καθεστῶτος

Τοῦ Μπ. Ρῶσσελ

Ὁ διάσημος Ἄγγλος κοινωνιολόγος κ. Μπέρτραντ Ρῶσσελ δημοσιεύει τὸ κατωτέρω ἄρθρον περὶ φασισμοῦ :

Ὁ φασισμὸς, ὁ ὁποῖος θριαμβεύει ἤδη εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Γερμανίαν, εἶνε εἰς ἄλλας χώρας δύναμις αὐξάνουσα καὶ ἀπειλοῦσα τὸ μέλλον τῆς δημοκρατίας ἐν τῷ κόσμῳ. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἀξίζει νὰ ἐξετάσωμεν τὰ συνθήματα τὰ ὁποῖα ἀπευθύνει πρὸς σημαντικὸν ἀριθμὸν ἀνθρώπων.

Τόσον εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὅσον καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν ὁ φασισμὸς κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἀνόδου του πρὸς τὴν ἐξουσίαν υἱοθέτησε μέρος τοῦ σοσιαλιστικοῦ προγράμματος, ἐξασφαλίσας οὕτω τὴν συνδρομὴν νέων, πεπεισμένων ὅτι τὸ κίνημα αὐτὸ θὰ κατέλγεν εἰς μεταρρυθμίσεις ὑπὲρ τῶν ἐργαζομένων. Αὐτὴ, ὅμως, εἶνε ἡ καιροσκοπικὴ μόνον πλευρὰ τοῦ φασισμοῦ ἣν ἐπιδεικνύει οὗτος ἀπέβαλεν ἀφοῦ ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν. Τὸ γεγονὸς ὅτι ἠδυνήθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ πρόγραμμα αὐτὸ ἐπιτυχῶς, ἀποδεικνύει τὴν δύναμιν τῆς λαϊκῆς συνδρομῆς διὰ τὸν φασισμόν, συνδρομῆς τὴν ὁποίαν οὐδέποτε ἔλαβεν ἀπὸ τοὺς ἐργάτας ἀλλὰ ἀπὸ τὰ μεσαῖα στρώματα.

Ὁ φασισμὸς ἔχει ἰδεῶδες πολιτικὸν καὶ προσωπικὸν συγχρόνως. Τὸ πολιτικὸν ἰδεῶδες εἶνε ὁ πατριωτισμὸς· τὸ προσωπικὸν ἰδεῶδες διὰ τοὺς ἄνδρας εἶνε ἡ τραχύτης καὶ διὰ τὰς γυναῖκας ἡ ὑποτεταγμένη οἰκιακὴ ζωή. Τὰ δύο αὐτὰ ἰδεῶδη συνδέονται στενῶς. Κατὰ σειρὰν, ὅμως, νομίζω ὅτι ἔρχεται πρῶτον τὸ πολιτικὸν ἰδεῶδες.

Μὴ νομίσετε ὅτι ὁ φασισμὸς πρεσβεύει τὸν πατριωτισμὸν μόνον διὰ τὴν χώραν του. Τὸν πιστεύει καὶ δι' ὅλα τὰ ἄλλα ἔθνη καὶ δέχεται τὰς συνεπείας τῆς ὑπερτάτης καὶ ἀπολύτου ὑποχρεώσεως ποὺ ἀπορρέουν ἐξ αὐτοῦ.

«Ὁ φασισμὸς, εἴπεν ὁ Μουσσολίνι, ἀντιλαμβάνεται τὸ κράτος ὡς συνεπαγόμενον τὴν ἀπόλυτον ἰδέαν ἔναντι τῆς ὁποίας τὸ ἄτομον εἶνε σχετικόν. Τὸ ἰδιαίτερον εἰς αὐτὸ τὸ «ἀπόλυτον», ἀπὸ λογικῆς ἀπόψεως, εἶνε ὅτι ἀντιτίθεται εἰς ἄλλα «ἀπόλυτα», τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὰ ξένα κράτη. Εἰς μίαν σύγκρουσιν «ἀπολύτων» δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρχουν ἀρχαὶ συμφωνίας, δεδομένου ὅτι δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ ἀνώτερον».

Κατὰ συνέπειαν καὶ διὰ νὰ προσφύγωμεν πάλιν εἰς τὸν Μουσσολίνι, ὁ φασισμὸς δὲν πιστεύει οὔτε εἰς τὴν δυνατότητα, οὔτε εἰς τὴν ὠφελιμότητα τῆς διαρκοῦς εἰρήνης. Ἀντιθέτως ἰσχυρίζεται ὅτι μόνον ὁ πόλεμος φέρει τὴν ἀνθρωπίνην ἐνέργειαν εἰς τὴν ἀνωτάτην της ἔντασιν καὶ θέτει τὴν σφραγῖδα τῆς εὐγενείας ἐπὶ τῶν λαῶν ποὺ ἔχουν τὸ θάρρος νὰ τὸν ἀντιμετωπίσουν. Ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ, ὁ Χίτλερ καὶ ὁ Μουσσολίνι, συμφωνοῦν.

Τὰ ἀτομικὰ ἰδεώδη τοῦ φασισμοῦ εἶνε τοιαῦτα, ὥστε φυσικὰ συνοδεύουν τὴν πίστιν πρὸς τὸν πόλεμον. Δὲν διαφέρουν ποσῶς ἀπὸ τὰ ἰδεώδη τοῦ Κίπλιγκ. Ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἐξυψώνεται ἐγκαίρως, νὰ διατηρῇ καλῶς τὸ σῶμα του μὲ ἰσχυρὰ γυμνάσια, νὰ ἀποκτᾷ τὴν συνήθειαν τοῦ διοικεῖν, καλλιεργῶν εἰς τὸ πνεῦμά του πίστιν πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν του ἀποστολήν. Πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ φυσικὸν θάρρος καὶ ὄχι ἀλόγιστον ἀγάπην πρὸς τὴν ὑλικὴν ἀπόλαυσιν· πρέπει νὰ εἶνε ἐνεργητικὸς καὶ αἰσιόδοξος. Εἰς τὴν Γερμανίαν, περισσότερον καὶ ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν, τὸ ἀτομικὸν ἰδεῶδες ἔχει τὰς ρίζας του εἰς τὴν προχριστιανικὴν ἐποχήν. Ἡ ταπείνωσις, ὁ οἶκτος, ἡ ἀγάπη τοῦ πλησίον, ὅλαι αἱ ἐθνικῶς χριστιανικαὶ ἀρεταὶ, ἀπορρίπτονται. Οἱ παλαιοὶ γερμανικοὶ θεοὶ καὶ οἱ μυθικοὶ ἥρωες τῶν Νιμπελοῦγκεν πρέπει νὰ ληφθοῦν ὡς πρότυπα καὶ ὄχι οἱ γλυκεῖς καὶ ὑπομονητικοὶ ἅγιοι τῆς χριστιανικῆς παραδόσεως. Οἱ κομμουνισταὶ ἀπατῶνται ὅταν θεωροῦν τὸν χιτλερισμὸν ὡς δύναμιν τοῦ καπιταλισμοῦ. Ὄχι, εἶνε προδον εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν, ἀπορρίπτει τὴν «δούλην ἠθικὴν» ἡ ὁποία ἐπὶ αἰῶνας ἐπεσκίασε τὴν τοπικὴν εὐγένειαν τῶν Γερμανῶν μὲ τὰ ἁπλᾶ ἤθη, ὅπως τοὺς περιέγραψεν ὁ Τάκιτος.

Ὁ ἄκρος ἐθνικισμὸς τῆς σημερινῆς Γερμανίσς, ἐξηγεῖται ἐπαρκῶς μὲ τὸν τρόπον ποὺ τὴν μετεχειρίσθησαν οἱ νικηταὶ μετὰ τὴν ἀνακωχήν. Εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐπικρατεῖ ἡ ἰμπεριαλιστικὴ παράδοσις τῆς ἀρχαίας Ρώμης. Εἶνε τελείως ἀπίθανος ἡ ἐκ νέου κατάκτησις τῆς Γαλατίας καὶ τῆς Μ. Βρετανίας ἀπὸ τὴν Ρώμην, ἀλλ' εἰς τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν καὶ εἰς τὴν Δαλ-

(Συνέχεια εἰς σελ. 3ην σελίδα)

λεται μὲ τὸ ἴδιο δεδικασμένον καὶ στὸν μελλόνυμφον κύριον νὰ διηγηθῇ στὴν μνηστήν του ὅλες τὶς δικές του μουρνταριὲς «παλαιᾶς χρήσεως» ; Καὶ στὸ κάτω τῆς γραφῆς ὁ νόμος εἶνε ἀνόητος καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά του : ὅτι δὲν ὑποχρεώνει καθόλου τὴ νύμφη νὰ διηγηθῇ στὸν γαμβρὸ καμμίαν ἀπὸ τὰς τρυφερὰς ἐξωδίκους περιπετείας ποὺ ἐτοιμάζει διὰ τὰ μετὰ τὸν γάμον. Λοιπόν ;

ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΔΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ ΤΟΥΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ ΜΑΣ

ΜΙΑ ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ" ΕΙΣ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΚΑ ΚΡΑΤΗ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ

2ον

ΣΟΦΙΑ, Ἰούνιος. — Πρὶν ἀπὸ ἕνα ἔτος ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὴν «Πρωΐαν» μερικαὶ ἀνταποκρίσεις, σχετικαὶ πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν τῆς Βουλγαρίας. Ἡ ἔρευνα ποὺ ἔγινε τότε, ὡς πρὸς τὴν ἐν γένει ζωὴν τῆς χώρας αὐτῆς καὶ ἰδίως τὴν πολιτικὴν της κατάστασιν, κατέληγεν εἰς ὡρισμένας προβλέψεις, ποὺ ἐπληθεύσαν εἰς τὰς γενικάς των γραμμὰς, ἀκόμη δὲ καὶ εἰς τὰς λεπτομερείας των. Τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν ἀποστολὴν, ἕνα στρατιωτικὸν κίνημα ἐσάρωνε τὰ κοινοβουλευτικὰ κόμματα καὶ ἐγκαθιστοῦσε δικτατορίαν, μὲ πρόγραμμα τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ Κράτους, ἐπὶ κορπορατιστικῶν βάσεων, κατὰ τὸ Ἰταλικὸν πρότυπον. Θὰ εἶνε ἀρά γε τολμηρὸν νὰ εἰπῇ κανεὶς ὅτι εἰς ἕνα χρονικὸν διάστημα, ἐξ ἴσου κατευθύνσεών της.

Ὅλα ὅμως αὐτὰ εἶνε κάπως ἐπιφανειακά· ἡ περιοδικαὶ φάσεις τῆς βαθειᾶς πολιτικῆς κρίσεως ποὺ περνᾶ ἡ χώρα ἀπὸ τῆς ἀνατροπῆς τοῦ Σταμπουλίσκυ καὶ μετέπειτα. Ἡ οὐσία τῆς κρίσεως αὐτῆς ἔγκειται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ κόμματα τοῦ Κοινοβουλίου ἔχασαν, ἀνεπανορθώτως πλέον, τὸ ἔβαφος ὑπὲρ τῶν κομμάτων τῆς ἄκρας δεξιᾶς καὶ τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς καὶ δὲν ἠμποροῦν νὰ σχηματίσουν κυβέρνησιν βιώσιμον. Καθρέπτης τῆς νέας σχέσεως τῶν δυνάμεων ὑπῆρξαν αἱ περυσιναὶ δημοτικαὶ ἐκλογαί, ποὺ μᾶς ἔδωσαν ἀνάγλυφον πλέον τὴν εἰκόνα τῆς ἐσωτερικῆς κρίσεως εἰς τὴν Βουλγαρίαν καὶ προδιέγραψαν τὴν ἐξέλιξίν της. Τὰ πιὸ ζωντανά, τὰ πιὸ δυναμικὰ στοιχεῖα τῶν πόλεων καὶ τοῦ χωριοῦ ἔδωσαν τὴν προτίμησίν των εἴτε εἰς τοὺς

Πλέβνα

σύντομον ὅσον καὶ τὸ πρῶτον, ἡ σημερινὴ ἐξουσία ποὺ ἀπολαμβάνει τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ βασιλέως, θὰ ἀνατραπῇ ἀπὸ ἕνα νέον στρατιωτικὸν κίνημα;

Νὰ ἀνατραπῇ μία ἐξουσία ποὺ ἀπολαμβάνει τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Τσάρου μόνον καὶ μιᾶς μερίδος ἀξιωματικῶν, ἐνῷ ἔχει ἀπέναντί της τὴν δυσαρέσκειαν ὄχι μόνον τῶν ἐν ἀπραξίᾳ κομμάτων, ἀλλὰ καὶ τοῦ λαοῦ ὁλοκλήρου, ἀκόμη δὲ καὶ τῆς πλειονότητος τῶν ἀξιωματικῶν, εἶνε κάτι τὸ ἀναπόφευκτον ἴσως. Ἀλλὰ μὲ τί θὰ ἀντικατασταθῇ ἡ σημερινὴ αὐταρχικὴ ἐξουσία; Ποῖοι θὰ σχηματίσουν τὴν νέαν κυβέρνησιν; Τὰ κόμματα μήπως, ποὺ ἀπὸ τῆς 19 Μαΐου τοῦ 1934 εἶνε εἰς κατάστασιν παρανομίας ἢ μία μερὶς ἄλλη τοῦ στρατοῦ, αὐτὴ ποὺ κινεῖται περὶ τὸν Στρατιωτικὸν Σύνδεσμον;

Οἱ ὀργανωταὶ τοῦ κινήματος τῆς 19ης Μαΐου, γνωστοὶ εἰς τὴν Βουλγαρίαν ὡς «Σβενάριοι», δηλαδὴ ὁπαδοὶ τοῦ προγράμματος τῆς στρατιωτικοπολιτικῆς ὁμάδος «Σβενὸ», ἐπιμένουν νὰ θεωροῦν τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὡς ἱστορικὴν διὰ τὴν Βουλγαρίαν. Μιλοῦν συχνὰ γιὰ τὸ ἔργον των ποὺ εἶνε γνωστὸν ὡς ἕνα σύνολον ἀπροσδιορίστων ὑποσχέσεων, ἀνεκτελέστων. Καὶ ἐπιμένουν ὅτι πολὺ σύντομα θὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν ἀρχὴν, παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ Τσάρου, διὰ νὰ πραγματοποιήσουν ὅσα ὑπεσχέθησαν. Τὰ κόμματα ὅμως ποὺ παρὰ τὴν τυπικὴν παρανομίαν των ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπάρχουν καὶ νὰ κινοῦνται, εἶνε βέβαια ὅτι ὁ βασιλεὺς θὰ τερματίσῃ συντόμως τὴν κρίσιν καὶ θὰ προκηρύξῃ ἐκλογὰς διὰ συντακτικὴν συνέλευσιν. Καὶ οἱ Τσαγκωφικοί, ποὺ διατείνονται ὅτι μόνον αὐτοὶ ἠμποροῦν νὰ δώσουν πολιτικὴν βάσιν εἰς μίαν δικτατορίαν, προαναγγέλλουν τὴν σύντομον ἀνοδόν των εἰς τὴν ἀρχὴν, τῇ συγκαταθέσει τοῦ Τσάρου καὶ ἐναντίον τῆς θελήσεως τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν κομμάτων. Ἔτσι ὅλαι αἱ φατρίαι καὶ ὅλαι αἱ παραστάξεις ἐλπίζουν εἰς μίαν σύντομον κυβερνητικὴν μεταβολὴν, ποὺ ἡ κάθε μία τὴν ἐπιζητεῖ ἐντὸς τῶν ἀπόψεών της, ἐντὸς τῶν κομμουνιστάς, εἴτε εἰς τὸν Τσαγκώφ. Συγχρόνως ὅμως μία μεγάλη μερὶς τῶν ἀγροτικῶν ἀπεσπάσθη τοῦ ἐπισήμου κόμματος καὶ ἠκολούθησε τὴν τάσιν τοῦ γνωστοῦ Κώστα — Γοντορῶφ. Ἔτσι ἀπὸ τὸν συνασπισμὸν ἀγροτικῶν καὶ δημοκρατοφιλελευθέρων ποὺ ἐστήριζε τὴν κοινοβουλευτικὴν ἐξουσίαν, δὲν ἀπέμεινε παρὰ ἡ ἀνάμνησις τῆς κοινῆς προσπαθείας. Ἡ χώρα εὐρέθη ἐμπρὸς εἰς τὸ ἐρώτημα ἂν ἔπρεπε νὰ συνεχίσῃ τὸν δρόμον τῶν κοινοβουλευτικῶν κακοτέχνων καὶ σαθρῶν συνδυασμῶν, ἢ νὰ στραφῇ πρὸς τὴν δικτατορίαν.

Ἀλλ' ἐδῶ πρέπει νὰ παρεμβληθοῦν αἱ λεπτομέρειαι: Δικτατορία ὑπῆρξε καὶ ἄλλοτε εἰς τὴν Βουλγαρίαν, αἱματηρὰ καὶ παρατεταμένη. Τὸ περίφημον «Ζγκόβορ» τοῦ Τσαγκὼφ καὶ Λιάπτσεφ ἐκυβέρνησε χωρὶς Κοινοβούλιον, χωρὶς δηλαδὴ ἔλεγχον καὶ χωρὶς ἀντιπολίτευσιν, ἔτη ὁλόκληρα, γνωστὰ ὡς ἔτη τρομοκρατίας. Δὲν ἐστάθη ὅμως καὶ ὑπεχρεώθη νὰ προσφύγῃ εἰς ἐκλογάς. Ἔτσι, μετὰ χρονικὸν διάστημα μακρὸν ἀνεβίωσε καὶ πάλιν τὸ Κοινοβούλιον, πρὸ παντὸς ὅμως ἀνεβίωσε τὸ ἐν παρανομίᾳ Ἀγροτικὸν κόμμα τοῦ Σταμπουλίσκυ, κουτσουρεμένον εἰς ἐπιτελεῖς καὶ μὲ κάποιαν μεταβολὴν εἰς τὰς κατευθύνσεις του. Τὸ Ἀγροτικὸν κόμμα ἔδωσε τὴν θάσιν τῶν κυβερνήσεων τῆς μεταστασγκωφικῆς κοινοβουλευτικῆς περιόδου καὶ ἀπετέλεσε τὸν στυλοβάτην τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ εἰς τὴν Βουλγαρίαν. Ἑνὸς κοινοβουλευτισμοῦ ὅμως ἀναμίκτου μὲ πολλὰ στοιχεῖα δικτατορίας, ποὺ ἔμειναν καὶ ἐσταθεροποιήθησαν μέσα εἰς τὴν δημοσίαν ζωήν, προστατευόμενα πλέον καὶ αὐτὰ ἀπὸ τὸ Κοινοβούλιον. Ἀπὸ τὴν δικτατορίαν τοῦ Τσαγκὼφ ἐβγῆκαν συμπεράσματα ἐκ διαμέτρου ἀντίθετα διὰ τὰς τάξεις καὶ τὰ κόμματα εἰς τὴν Βουλγαρίαν. Τὰ συντηρητικὰ ἀστικὰ στοιχεῖα τῶν πολέων ἔδωσαν τὴν προτίμησίν των εἰς τὴν νέαν κίνησιν τοῦ Τσαγκὼφ, δηλαδὴ ἐτάχθησαν ὑπὲρ ἑνὸς καθαρᾶ φασιστικοῦ Κράτους. Τὰ ἐπαναστατικὰ στοιχεῖα τῆς ἀριστερᾶς ἔδειξαν ὅλην τὴν ἀπέχθειάν των πρὸς τὰ κοινοβουλευτικὰ κόμματα καὶ ἐβάδιζαν πρὸς τὴν ἀπλοποίησιν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, μέσα εἰς τὸ σχῆμα: φασισμὸς ἢ κομμουνισμός. Καὶ οἱ ἀγροτικοί, μαζὶ μὲ τὰ ἤμερα καὶ ἐκ παραδόσεως φιλελεύθερα στοιχεῖα τοῦ ἀστικοῦ κόσμου, ἐστάθησαν εἰς τὸ μέσον. Οὔτε φασισμὸς, εἶπαν, οὔτε κομμουνισμός. Οὔτε Τσαγκωφικὴ, οὔτε καὶ ἐρυθρὰ δικτατορία. Ἡ βασιλεία ἔδωσε τὴν προτίμησίν της εἰς αὐτὴν τὴν μέσην λύσιν καὶ ἡ χώρα ἐκυβερνήθη πότε μέσα εἰς ἐπιθέσεις τῶν Τσαγκωφικῶν καὶ πότε μέσα εἰς ἐξορμήσεις τῆς ἀριστερᾶς, μέχρι τῆς μοιραίας στιγμῆς τοῦ κινήματος τῆς 19ης Μαΐου.

Ἡ συνεχιζομένη οἰκονομικὴ κρίσις ἔδωσε τὰς μεγάλας αἰτίας ποὺ ὤθησαν τὰς μάζας μακρὰν τοῦ Κοινοβουλίου, μακρὰν τῶν κομμάτων ποὺ τὸ ἐστήριζαν. Μὲ μίαν συνεχῆ πτῶσιν τῶν τιμῶν, ἡ ἀγροτικὴ παραγωγὴ ἐπλήγη καὶ ὁ κόσμος τῶν χωρικῶν, ποὺ ἐπὶ τόσα ἔτη δικτατορίας παρέμεινεν ἀκλόνητος εἰς τὸ κόμμα τοῦ μεγάλου Σταμπουλίσκυ, ἤρχισε νὰ χάνῃ τὴν ἐμπιστοσύνην του. Συνεχεῖς ἐφοδοι κατὰ τῆς ἀγροτικῆς μάζης ἀπὸ μέρους καὶ τῶν κομμουνιστῶν καὶ τῶν ὑπὸ τὸν Κ. Τοντορῶφ δυσηρεστημένων ἀγροτικῶν, ἐκλόνισαν τὴν ἑνότητα τοῦ κόμματος, ἐκλόνισαν τὴν βάσιν τῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς Βουλῆς. Εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1934, τὸ Ἀγροτικὸν κόμμα δὲν εἶχε πλέον τὴν παλαιάν του δύναμιν. Ἡ ὁμάς τοῦ Κ. Τοντορῶφ τοῦ ἀφήρεσε τὸ ἥμισυ τῶν 100.000 ἐκλογέων. Ἀνάλογος ἀφαίμαξις ἔγινε καὶ ἀπὸ ἄλλας τάσεις.

Ἀλλὰ πῶς ἠμποροῦσε πλέον νὰ σταθῇ κυβέρνησις χωρὶς βάσεις ἐκτεινομένας ἔξω τῆς Βουλῆς; Καὶ πῶς ἡ Βουλὴ θὰ ἀπέδιδεν αὐτὰς τὰς μεταβολὰς, ἀφοῦ ἡ σύνθεσίς της ἦτο προγενεστέρα, δηλαδὴ ὅπως ἡ ἑλληνικὴ Γερουσία μετὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ Μαρτίου τοῦ 1933; Ἐγεννήθησαν μοιραίως κυβερνητικαὶ κρίσεις, ποὺ ἡ μία προαναγγέλλε τὴν ἄλλην καὶ ἐδημιουργεῖτο ἀκυβερνησία. Κυβέρνησις, Βουλὴ, κόμματα τῆς Βουλῆς, ὅλος ὁ μηχανισμὸς Κοινοβουλίου, εὑρέθη ὅτι δὲν ἀνταποκρίνεται πλέον εἰς τὰς ἀνάγκας καὶ εἰς τὴν ἐν γένει στιγμήν. Ἕνα παράδειγμα προγενέστερον ὑπῆρχεν: ἡ δικτατορία τοῦ Τσαγκὼφ. Καὶ αἱ δυνάμεις ποὺ τὴν ἐστήριξαν καὶ τὸ πρόσωπον ποὺ τὴν ἐξέφρασεν ἦσαν ἐπὶ σκηνῆς, ἐν δράσει. Γιατὶ δὲν ἀνετέθη εἰς τὰς δυνάμεις αὐτὰς καὶ τὸ πρόσωπον αὐτὸ ἡ ὀργάνωσις μιᾶς διικτατορίας; Καὶ ἀκόμη, γιατὶ τὸ κίνημα τῆς 19ης Μαΐου δὲν παρέδωσε τὴν ἀρχὴν εἰς τὸν Τσαγκὼφ;

Ο ΒΟ

Θεάματα

ΑΘΗΝΑΙΩΝ (Μαρουσιού). «Οἱ πειρατ. τοῦ Ὀκεανοῦ».
ΑΚΡΟΠΟΛ. «Ἔλθε στὸ Τάγο—Τοῦρο. (Πρωϊν.)
ΑΛΗΚΗ (Πατησίων - Ἰουλιανοῦ) «Ἐλτέ—Κλέρο—Φὶ—Φὶ—Φὶ» (Πρωϊν.)
ΑΛΥΚΙΑ (Ἀμαρουσίου). «Ἡ Ἀγάπη τοῦ Βιολιστοῦ».
ΑΛΦΑ (Ἄνω - Κοπανᾶ). «Ἡ Ἀγάπη τοῦ Ἀνατολικοῦ Ἐξπρὲς».
ΜΑΡΛΑΝΔ. Χεῖμων—Πειραιῶς. (Θέατρο Μαρίας Κοτοπούλη) «Ἀστρέφα Φιλιώ».
ΠΕΡΙΚΛΗΣ. «Κλεοπάτρα».
ΣΑΒΟΥΑΡ. «Ἡ Ἀγάπη τοῦ Ἀνατολικοῦ».

Κινηματογράφοι

ΕΚΦΕΣΙΣ ΣΑΠΡΙΣΟΥ. «Ἐπὶ πειράματι».
ΑΘΗΝΑ. «Ἔλθε ἐλέου μὲ ἀγάπη».
ΑΘΗΝΑΙΩΝ. «Ἡ Ἀγάπη τοῦ Ἀνατολικοῦ».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Μακαρόνια».
ΑΛΚΗ. «Ἡ Ἀγάπη τοῦ Ἀνατολικοῦ».
ΑΤΛΑΝΤΙΣ. «Ρωμαϊκὴ σκοπιὰ».
ΑΥΛΑΙΑ. «Ἔλθε νὰ μὲ γνωρίσῃς κοντά».
ΒΟΥΚΛΕΤΙ. «Ἔλθε στὴν ἀγκαλιά μου».
ΓΛΥΦΑΔΑ. «Ἔλθε ἐλέου μὲ ἀγάπη».
ΓΚΛΟΡΙΑ. «Τὸ μυστικὸ τῶν Βερσαγλιέρων».
ΕΛΠΙΣ. «Ἡ ἀκριβοὺ μου τρελοὺ».
ΕΣΠΕΡΟΣ.
ΖΕΦΥΡΟΣ. «Ἀπόψε στὴ Χουλιαλοῦ».
ΗΡΩΔΕΙΟΝ. «Ἑλᾶρε καὶ ἡ Ζ ὑστερομέν».
ΚΕΛΙΟΝ. «Ἐλᾶρε καὶ μποκαστίκια».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Ἀπόψε».
ΚΥΒΕΛΕΙΑ. «Ἀπόψε».
ΛΥΡΟ. «Κορίτσι ἀπόψε».
ΛΥΣΕ. «Ἀπόψε».
ΜΟΝ - ΜΠΛΑΝ. «Ἐλᾶρε στὸ Σαβόιαι».
ΜΟΝΤΕ ΚΑΡΛΟ. «Τὸ ἀγόρι τῆς Ἀνατολῆς».
ΝΕΑΠΟΛΙΣ. «Ἀπόψε Μάγκας».
ΠΙΝΔΟΣ. «Ἀπόψε».
ΟΑΣΙΣ (Ζωγράφου). Βαρβαρ.
ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ. «Ὁ κάκιστος Σουλτᾶνος».
ΠΑΝΔΩΡΑ. «Τὸ κορίτσι τῆς νύφης».
ΠΕΥΚΗ (Ἐμπορικοῦ). «Ὁ κάκιστος Σουλτᾶνος».
ΡΙΑΛΤΟ. «Τὸ μυστήριο τῆς κλεφτῆς ΒΙΟΛΑ».
ΡΟΞΙΚΛΗΡ. «Τὸ μυστήριο τῆς κλεφτῆς ΒΙΟΛΑ».
ΣΑΒΟΥΑ. «Ἀξιωμάτ διάδοχος σε μικρὸ ΒΙΟΛΑ».
ΣΟΦΙΑ. «Μπαρμπαρόσσα τῆς Ἀνατολῆς».
ΣΤΑΔΙΟΝ. «Μπαρμπαρόσσα τῆς Ἀνατολῆς».

Ραδιόφωνον

ΒΟΥΛΑΝΣ ΣΤΗ (546 KH2) 550 μ.). 8.20 μ.μ. Ἀπόψε κοντὰ κοντὰ (357 KH2) 840 μ.). Ἀπόψε κοντὰ κοντὰ (357 KH2) 840 μ.).
ΜΕΣΙΓ ΙΤΑΛΙΑ (713 KH2) 421 μ.). Ἡ ἐπιστ. ἀλλ' ἀκριβῶς τὴν ἴδια ὥρα ἐπιστ. 9.45 μ.μ. «Ρόζαλ Ρόζ».
ΡΑΔΙΟ ΡΩΜΗ (814 KH2) 369 μ.). 10.30 μ. μ. Ἀπόψε ἀκριβῶς τὴν ἴδια ὥρα ἐπιστ. 9.45 μ.μ.
ΒΕΛΓ ΑΛΛΟΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗ (1500 KH2) 200 μ.).
ΠΡΑΓΑ (638 KH2) 470 μ.). 9.05 μ.μ. Ἀπόψε ἀκριβῶς τὴν ἴδια ὥρα ἐπιστ. 9.45 μ.μ.
ΒΑΡΣΟΒΙΑ (223 KH2) 1345 μ.). 7.15 μ.μ. Ἀπόψε ἀκριβῶς τὴν ἴδια ὥρα ἐπιστ. 9.45 μ.μ.
«Γραμφόν φωνὶς λόγου» (Ἀθήνα 1.35 μ.μ. Ἀπόψε ἀκριβῶς τὴν ἴδια ὥρα ἐπιστ. 9.45 μ.μ.
Ἀπόψε ἀκριβῶς τὴν ἴδια ὥρα ἐπιστ. 9.45 μ.μ.
ΒΙΕΝΝΗ (1122 KH2) 307 μ.). 8 μ.μ. ΛΑΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ. Ἀπόψε ἀκριβῶς τὴν 11.25 μ.μ. Ἀπόψε ἀκριβῶς τὴν ἴδια ὥρα ἐπιστ. 9.45 μ.μ.
ΒΡΕΣΛΑΥΛ (950 KH2) 316 μ.). 10 μ. μ. Συναυλία συμφωνικῆς ὀρχήστρας.
ΛΟΝΔΙΝΟΝ (904 KH2) 331 μ.). Ἀπόψε ἀκριβῶς τὴν ἴδια ὥρα ἐπιστ. 9.45 μ.μ.
ΛΑΓΗΣ ΕΡΕΣ (658 KH2) 456 μ.). 8 μ. μ. Συναυλία ἀπὸ τὸν Ἄγγλον τενόρ Ἀλφρέδο Ἀνταμς.

Ἐκδοτικὸς οἶκος Ἐμμανουὴλ Γ. Κουτσίμπης
Κοσμήτορος καὶ Σπίνου 51

Θυλόμαλα ἀπὸ τὸ ἀνακοινωθὲν ἡ ἀνακοίνωσις εἶναι ἀπόλυτος. Διότι δὲν ἔχουμε πορφὰ νὰ κατεβάλωμεν ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅλων ἐκείνων τῶν ὁποίων ἐκφράζει ἡ ἀπόφασις τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας.

—ΣΦΩ—

Ζήτημα ἀρχῆς κατ' ἀρίστου πρὸς τὴν ἀρχὴν κατ' ἀρίστου πρὸς τὴν ἀρχὴν κατ' ἀρίστου πρὸς τὴν ἀρχὴν

5η ΠΡΩΪΝΗ

Ο ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ ΕΠΙΜΕΝΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΗΡΥΞΙΝ ΠΟΛΕΜΟΥ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΑΒΗΣΣΥΝΙΑΣ

ΑΙ ΠΡΟΒΛΗΘΕΙΣΑΙ ΑΞΙΩΣΕΙΣ

ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΣ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 28. ('Αθην. Πρακτ.). — Ὁ διπλωματικὸς συνεργάτης τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» φρονεῖ ὅτι τὸ σύνολον τῶν περιπλόκων εὐρωπαϊκῶν ζητημάτων ἀπομακρύνεται τῆς πραγματικότητος ὅταν ἐξετάζεται ἐν σχέσει πρὸς τὴν Ἰταλο—ἀβησσυνιακὴν ρῆξιν, διότι οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὅτι τὸ ὅλον σύστημα τῆς ὁμαδικῆς ἀσφαλείας ἀπειλεῖται μὲ καταστροφὴν ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν.

Κατὰ τὸν διπλωματικὸν συνεργάτην, ἡ ἐπίσκεψις τοῦ κ. Ἔντεν εἰς Ρώμην τελείως διηυκρίνισε τὴν κατάστασιν ὅσον ἀφορᾷ τὴν στάσιν τοῦ κ. Μουσσολίνι, ὁ ὁποῖος δὲν φαίνεται διατεθειμένος νὰ δεχθῇ ἄλλην λύσιν ἐπὶ τοῦ ἀβησσυνιακοῦ προβλήματος, πλὴν τῆς διὰ τῶν ὅπλων. Ἐπὶ πλέον — λέγει ὁ ἀρθρογράφος — ὁ Ντοῦτσε φαίνεται ἀποφασισμένος νὰ ἀποσύρῃ τὴν Ἰταλίαν ἐκ τῆς Κ.Τ.Ε. ἂν ἡ τελευταία αὕτη πειραθῇ νὰ παρεμβάλῃ ἐμπόδια εἰς τὴν πορείαν, τὴν ὁποίαν οὗτος ἀκολουθεῖ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28. (Τηλεγραφικῶς).— Ὁ γαλλικὸς Τύπος ἀσχολούμενος ἐπὶ τῆς Ἰταλο — ἀβησσυνακῆς διαφορᾶς λέγει ὅτι ἡ ἀποτυχία τῶν συνομιλιῶν τῆς Ρώμης ὑπῆρξε κατὰ πολὺ εὐρυτέρα ἢ ὅσον παρεστάθη.

Ὁ κ. Μουσσολίνι, λέγουν, προέβαλεν ἀπροκαλύπτως 3 ἀξιώσεις. Ἔθεσε πρῶτον ὡς ὅρον διὰ νὰ συνεργασθῇ μετὰ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τρόπου εἰρηνικοῦ διακανονισμοῦ τῆς Ἰταλοαιθιοπικῆς διαφορᾶς τὴν παροχὴν βεβαιώσεως ὅτι ἡ Κ.Τ.Ε. δὲν θὰ συνεζήτει τὸ ἰταλο—ἀβησσυνιακόν, διότι ἄλλως ἡ Ἰταλία θ' ἀπεσύρετο τοῦ συμβουλίου. Ἐζήτησεν ἀκολούθως τὴν παροχὴν ἑτέρας βεβαιώσεως ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν θὰ ὑποστήριζε τὴν Αἰθιοπίαν ὑλικῶς ἢ ἄλλως καὶ τρίτον καθώρισεν ὑπὸ μορφὴν ἀξιουμένης ἀναγνωρίσεως ὅτι ἡ Ἰταλία ἀποβλέπει νὰ μεταβάλῃ τὴν Ἀβησσυνίαν εἰς προτεκτοράτόν της.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28. ('Αθην. Πρακτ.). — Τηλεγραφοῦν ἐξ Ἀντὶς Ἀμπέμπα ὅτι οἱ αἰθιοπικοὶ κύκλοι δηλοῦν ὅτι ἂν οἱ διαιτηταὶ οἱ ἐπιφορτισμένοι μὲ τὸν διακανονισμὸν τῆς Ἰταλο—αἰθιοπικῆς διενέξεως ἀποφανθοῦν κατὰ τῆς Αἰθιοπίας, ἡ αἰθιοπικὴ κυβέρνησις θὰ προβῇ εἰς ρητὴν δήλωσιν ὅτι θὰ παράσχῃ πᾶσαν ἱκανοποίησιν εἰς τὴν Ἰταλίαν. Οἱ αὐτοὶ κύκλοι προσθέτουν ὅτι ἂν παραστῇ ἀνάγκη ξένων ὑπαλλήλων, θὰ γίνῃ ἐλευθέρα ἐπιλογὴ αὐτῶν, οὐδέποτε ὅμως ἡ Αἰθιοπία θὰ δεχθῇ ὑπαλλήλους, οἵτινες θὰ τῆς ἐπιβληθοῦν ἐκ μέρους τρίτων.

Η ΕΠΑΝΟΧΥΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΑΡΔΑΝΕΛΛΙΩΝ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΝΗΣΩΝ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΛΙΣ, 28. (Τηλεγραφικῶς).—Ἡ «Τζουμχουριὲτ» ἀπαντῶσα εἰς ἄρθρον 'Αθηναϊκῆς ἐφημερίδος ὑποστηριζάσης τὴν ἄποψιν ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ Τουρκία ἐπιδιώκει τὴν ἐπανοχύρωσιν τῶν Στενῶν θὰ ἔπρεπε καὶ ἡ Ἑλλὰς νὰ ζητήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ὀχυρώσεως τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου, ἰσχυρίζεται ὅτι ἐξ ἄλλων λόγων κινεῖται ἡ Τουρκία ζητοῦσα τὴν ἐπανοχύρωσιν τῶν Στενῶν καὶ ἐξ ἄλλων θὰ ἐκινεῖτο ἡ Ἑλλὰς ζητοῦσα τὸν ἐπανοπλισμὸν τῶν νήσων. «Ἡ τουρκικὴ ἀξίωσις, λέγει, ἀποβλέπει εἰς ἀμυντικὸν καθαρῶς σκοπόν, ἐνῷ ἡ ἑλληνικὴ ἀξίωσις θ' ἀπέβλεπεν εἰς ἐπιθετικοὺς σκοποὺς, διότι αἱ ὠχυρωμέναι νῆσοι τοῦ Αἰγαίου θ' ἀπετέλουν ἐπιθετικὴν βάσιν».

Ἡ «Τζουμχουριὲτ», συνεχίζουσα, διαπιστώνει τὴν γνώμην ὅτι ἡ προβολὴ παρομοίας ἀξιώσεως ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος, θὰ ἐσήμαινεν ἐγκατάλειψιν τῆς πολιτικῆς τῆς ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας καὶ διὰ τοῦτο ἐκφράζει τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ κυβέρνησις τῶν 'Αθηνῶν θὰ διαδηλώσῃ τὴν προσήλωσίν της εἰς τὰς συμφωνίας τῆς Ἀγκύρας, διατηροῦσα τὸ σημερινὸν καθεστὼς τῶν ἑλληνικῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου.

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΝΕΦΟΔΙΑΣΜΟΝ

ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ

Εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ στρατοῦ συνεκροτήθη χθὲς ἡ πρώτη ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ σύσκεψις, εἰς ἣν μετέσχον ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κονδύλης, ὁ ὑφυπουργὸς κ. Τάκης Ροδόπουλος, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου ἀντιστράτηγος κ. Χασαπίδης καὶ ὁ διοικητὴς τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ ἀντιστράτηγος κ. Παναγιωτάκος. Κατ' αὐτὴν ἐξητάσθη ἐκ νέου τὸ ζήτημα τοῦ ἐφοδιασμοῦ τοῦ στρατοῦ, ὑπεγράφη δὲ καὶ ὁ σχετικὸς ἀναγκαστικὸς νόμος περὶ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Ἀμύνης κτλ. Δι' αὐτοῦ ἐπιδιώκεται ὁ συντονισμὸς τῶν σχετικῶν ἐνεργειῶν τῶν πολεμικῶν ὑπουργείων, ὥστε καὶ ὁ ἀνεφοδιασμός, ἐν περιπτώσει ἀνάγκης, νὰ ἐπιτυγχάνεται ἀμέσως καὶ τὰ κρατικὰ συμφέροντα νὰ περιφρουροῦνται.

Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐκ τῆς συσκέψεως, ἐξητάσθη τὸ ζήτημα τῆς διαρρυθμίσεως τῆς ἐπετηρίδος τοῦ στρατοῦ ὡς διεμορφώθη μετὰ νὴν ἀθρόαν ἀπομάκρυνσιν ἐκ τοῦ στρατεύματος τῶν κινηματιῶν ἀξιωματικῶν.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, ἡ τροποποίησις τῆς ἐπετηρίδος θὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πορισμάτων τοῦ συμβουλίου τῶν ἀποστράτων ἀντιστρατήγων, ἄτινα, τροποποιούμενα καὶ κυρούμενα, θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως».

"Αμα τῇ δημοσιεύσει των θὰ συνέλθῃ τὸ Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον ἵνα καταρτίσῃ τοὺς πίνακας τῶν προακτέων καὶ μὴ ἀξιωματικῶν.

Η ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΚΑΜΜΕΝΟΥ

Εἰς χθεσινὴν βενιζελικὴν ἐφημερίδα ἐδημοσιεύθη ἀφήγησις τοῦ στασιαστοῦ στρατηγοῦ Καμμένου φερομένη εἰς τὴν προπαρασκευὴν καὶ τὴν ἔκρηξιν τοῦ κινήματος τῆς 1ης Μαρτίου.

Εἰς τὴν ἀφήγησίν του ταύτην ὁ στρατηγὸς Καμμένος φέρεται εἰπὼν ὅτι εἰς μίαν τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου, καθ' ἣν συνεζητήθη ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις, οἱ στρατηγοὶ μέλη αὐτοῦ ἔδωσαν τὸν λόγον τῆς τιμῆς των ὅτι εἰς περίπτωσιν ἐκδηλώσεως δικτατορικῶν διαθέσεων οἱουδήποτε, οὗτοι ἀνελάμβανον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑπερασπίσουν τὸ κοινοβουλευτικὸν δημοκρατικὸν πολίτευμα. Τὸ γεγονὸς τοῦτο, προσέθεσεν εἰς τὴν ἀφήγησίν του ὁ φυγὰς στρατηγός, ὑπενθύμισε τηλεγραφικῶς τὴν ἐσπέραν τῆς 2ας Μαρτίου, ὅταν ἐπληροφορήθη τὴν συμμετοχήν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῶν κ.κ. Δούσμανη καὶ Μεταξᾶ, ἰδίᾳ τοῦ τελευταίου, ὅστις εἶχε δηλώσει ἐπαναλημμένως ὑπὲρ τῆς δικτατορίας, πρὸς τοὺς στρατηγοὺς Παναγιωτάκον, Μαυροσκότην, Κοντόσην, Δρομάζον κλπ., ἀπὸ κανένα ὅμως δὲν ἔλαβεν ἀπάντησιν.

ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΑΤΑΚΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΕΚΙΝΟΥ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 28 (Τρανζόσεαν). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Πεῖ Πίγκ ὅτι δώδεκα ὥρας μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου ἡ τάξις ἀποκατεστάθη πλήρως. Πράγματι, τριακόσιοι ἄνδρες ἀνήκοντες εἰς τὸν στρατὸν τοῦ στρατηγοῦ Βανκουλὶν ἐνήργησαν ἐπίθεσιν δι' ἀγνώστους λόγους ἐναντίον τοῦ Πεκίνου, ἀποκρουσθέντες ὑπὸ τῶν νομιμοφρόνων στρατιωτικῶν δυνάμεων. Κατὰ τὴν διεξαχθεῖσαν μάχην τριάκοντα ἐκ τῶν στρατιωτῶν ἐφονεύθησαν καὶ πολλοὶ ἐτραυματίσθησαν. Δώδεκα ὀβίδες ἔπεσαν ἐντὸς τῆς πόλεως τοῦ Πεῖ Πίγκ, χωρὶς ὅμως νὰ προξενήσουν σοβαρὰς ζημίας.

ΣΕΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΝ ΤΙΡΟΛΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28 ('Αθην. Πρακτ.). — Ἀγγέλλεται ἐκ Βιέννης ὅτι εἰς Σάλτσμπουρκ τοῦ Τιρόλου ἐσημειώθη σεισμικὴ δόνησις, ἥτις διήρκεσε περὶ τὰ 15 δευτερόλεπτα.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΘΑ ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΗΜΕΡΙΝΗΝ ΣΥΣΚΕΨΙΝ ΤΩΝ ΛΑΪΚΩΝ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΩΝ

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟΝ

Τὴν 11ην π. μ. σήμερον θὰ γίνῃ εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς πρώην Γερουσίας ἡ προαγγελθεῖσα σύσκεψις τῶν πληρεξουσίων τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς θὰ ὁμιλήσῃ πρὸς τοὺς πληρεξουσίους διὰ νὰ ἐκθέσῃ εἰς γενικὰς γραμμὰς τὴν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν θ' ἀκολουθήσῃ ἡ κυβέρνησις καὶ θὰ ζητήσῃ ὅπως τῆς παράσχουν οὗτοι ἀμέριστον τὴν ὑποστήριξίν των εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν.

Τὰς ἀπόψεις του ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ δὲν πρόκειται νὰ ἐκθέσῃ κατὰ τὴν σύσκεψιν ὁ κ. πρωθυπουργός. Θὰ εὕρῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ ὁμιλήσῃ δημοσίᾳ μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἐνεργείας δημοψηφίσματος, ὁπότε καὶ θ' ἀναπτύξῃ τὰς γνώμας του ὡς ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος περὶ τοῦ πολιτεύματος.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς θὰ μεταβῇ τὸ ἀπόγευμα εἰς Κόρινθον ἵνα παραστῇ εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Παύλου. Ἐκ Κορίνθου θὰ ἐπανέλθῃ αὔριον.

ΚΑΙ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ κ. ΚΟΝΔΥΛΗ

Διὰ τὴν 6ην μ. μ. σήμερον ἐκλήθησαν οἱ πληρεξούσιοι τοῦ Ἐθνικοριζοσπαστικοῦ κόμματος, πρὸς τοὺς ὁποίους ὁ κ. Κονδύλης θὰ προβῇ εἰς ἀνακοινώσεις ἐπὶ τῶν καθορισθεισῶν ἤδη ἀπόψεών του ἔναντι τοῦ πολιτειακοῦ, ἐξηγῶν τοὺς λόγους δι' οὓς ἐκηρύχθη ὑπὲρ τῆς ἐπαναφορᾶς τῆς βασιλείας καὶ θὰ ζητήσῃ τὰς ἐπ' αὐτοῦ γνώμας τῶν φίλων του.

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος κ. Γ. Παπανδρέου ἐδημοσίευσε χθὲς εἰς ἀπογευματινὴν ἐφημερίδα ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «Νίκη τῆς Ἑλλάδος», εἰς ἀπάντησιν τῶν προχθεσινῶν ἀνακοινώσεων τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κ. Θεοτόκη ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ.

Ὁ κ. Παπανδρέου, ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τῶν κ. κ. Κονδύλη καὶ Θεοτόκη ὑπὲρ τῆς βασιλείας, ἐρωτᾷ ἐὰν εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὑπάρχουν δημοκρατικοὶ ὑπουργοὶ καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν, διατί δὲν θεωροῦν καθῆκόν των νὰ ἐκδηλωθοῦν ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας.

Ἐπὶ τῆς ἀνακινήσεως τοῦ πολιτειακοῦ ζητήματος, ὁ κ. Παπανδρέου, λέγει, ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἀνεγνώρισε τὴν Δημοκρατίαν διότι ἐπίστευσεν ὅτι στηρίζεται εἰς τὴν πλειοψηφίαν τοῦ λαοῦ καὶ ὅτι ἐν ὀνόματι τῆς Δημοκρατίας κατέστειλε τὸ κίνημα, παρεσύρθη δὲ εἰς τὸ νὰ θέσῃ πολιτειακὸν ζήτημα ἀπὸ τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Ι. Μεταξᾶ. Καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, τονίζει ὁ κ. Παπανδρέου, ἡ κυβέρνησις ὤφειλε νὰ ἐκδηλωθῇ ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας, ὁπότε ὁ τερματισμὸς τοῦ πολιτειακοῦ ζητήματος «θὰ ἠδύνατο ν' ἀποτελέσῃ ἀφετηρίαν νέας πολιτικῆς ζωῆς διὰ τὸν τόπον».

ΑΠΟ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΕΠΑΝΕΡΧΕΤΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΜΟΝΙΜΟΤΗΤΟΣ

Ληξάσης χθὲς τῆς ἰσχύος τῶν συντακτικῶν πράξεων, ἐπανέρχονται ἀπὸ σήμερον καὶ οἱ κατώτεροι δημόσιοι ὑπάλληλοι εἰς τὴν κατάστασιν τῆς μονιμότητος.

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Χέλμη, πρόκειται νὰ ληφθῇ νομοθετικὴ μέριμνα, ὥστε οἱ ἀπολυόμενοι συνεπείᾳ τῶν ἐκκαθαρίσεων ὑπάλληλοι τῶν διαφόρων ὑπουργείων, νὰ ἀναλάβουν τὰς καταβολάς των ἐκ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου καὶ τοῦ Ταμείου Προνοίας.

Η ΠΑΡΑΠΟΜΠΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ ΕΠΙ ΑΝΤΙΠΟΙΗΣΕΙ ΑΡΧΗΣ

Ὁ ἀντεισαγγελεὺς τῶν Πλημμελειοδικῶν κ. Κωνσταντόπουλος, συνεχίζων τὰς ἀνακρίσεις κατὰ τῶν σχισματικῶν Μητροπολιτῶν Δημητριάδος, Ζακύνθου καὶ Φλωρίνης ἐπὶ ἀντιποιήσει τῆς ἀρχῆς, συνεκέντρωσε τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα, ἐπὶ τῶν ὁποίων δύναται νὰ στηριχθῇ ἡ ἀνωτέρω κατηγορία καὶ ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς εἰρηνοδίκας τῶν μερῶν, ὅπου ἔχουν ἐκτοπισθῆ οἱ ἀνωτέρω τρεῖς Μητροπολῖται, ἔγγραφα ὅπως λάβουν τὰς ἀπολογίας τούτων. Εὐθὺς ὡς ληφθοῦν αἱ ἀπολογίαι τῶν κατηγορουμένων ἱερωμένων θὰ ὁρισθῇ καὶ ἡ δίκη των, ἡ ὁποία θὰ γίνῃ ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου.

Δικαίωμα εἰδικῆς δωσιδικίας ἔπαυσαν νὰ ἔχουν οὗτοι ἀφ' ἧς ἐκηρύχθησαν ἔκπτωτοι τῶν ἀξιωμάτων των ὑπὸ τοῦ Συνοδικοῦ Δικαστηρίου. Θὰ δικασθοῦν δὲ ὡς ἁπλοῖ μονοαχοί. Ἐξαίρεσις θὰ γίνῃ μόνον διὰ τὸν Μητροπολίτην Ζακύνθου, ἐφ' ὅσον οὗτος ὑποστηρίζῃ τὴν ἐξεσίν του ἐνώπιον τοῦ δευτεροβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου.

Η ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀνεκοίνωσε χθὲς ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ζητήσῃ τὴν παράτασιν τῆς προθεσμίας διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν κατωτέρων οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων κεντρικῶν καὶ περιφερειακῶν.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Πεσμαζόγλου, οἱ καταρτισθέντες ὑπὸ τῶν τεσσάρων ἐπιτροπῶν πίνακες τῶν ἐκκαθαριστέων κατωτέρων ὑπαλλήλων, δέον νὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὸ ἀνασυνιστώμενον συμβούλιον οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας, τὸ ὁποῖον καὶ θὰ ἀποφασίσῃ σχετικῶς, εἰσηγούμενον εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν ποῖοι ἐκ τῶν ὡς ἄνω ὑπαλλήλων δέον νὰ ἀπομακρυνθοῦν τῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ ἀνασύστασις τοῦ ὡς ἄνω συμβουλίου — ὡς γνωστὸν τὰ ὑπηρεσιακὰ συμβούλια τῶν διαφόρων ὑπουργείων εἶχον καταργηθῆ διὰ συντακτικῆς πράξεως — καθορίζεται διὰ τοῦ νέου ὀργανισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευθέντος ἤδη εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου.

Ὡς πρὸς τὴν πλήρωσιν τῶν κενωθεισῶν θέσεων, διὰ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου, πληροφορούμεθα ὅτι αὕτη θὰ γίνῃ διὰ προαγωγῶν ὑποδεικνυομένων ἐπίσης ὑπὸ τοῦ συμβουλίου οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας. Ἡ πλήρωσις τῶν κενῶν θέσεων τοῦ τελευταίου βαθμοῦ τῆς ὑπαλληλικῆς ἱεραρχίας θὰ γίνῃ διὰ διαγωνισμοῦ καὶ οὐχὶ διὰ διορισμῶν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ.

Ὡς πληροφορούμεθα, κατηρτίσθη ἀναγκαστικὸς νόμος δι' οὗ ρυθμίζεται ἡ λειτουργία τῆς ὑπηρεσίας διώξεως λαθρεμπορίου. Ἐπέρχεται σημαντικὴ οἰκονομία εἰς τὰς δαπάνας τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, ἐλαττουμένου συγχρόνως καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων.

Ο ΝΕΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΟΣ ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ

Ὁ νέος πρεσβευτὴς τῆς Βουλγαρίας κ. Σισμάνωφ ἐπεσκέφθη χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τὸν κ. πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως.

Κατὰ τὴν ἀπακολουθήσασαν συνομιλίαν ὁ Βούλγαρος διπλωμάτης ἐτόνισε πρὸς τὸν κ. Τσαλδάρην, ὅτι διατηρεῖται ὑπὸ τῆς εἰλικρινοῦς ἐπιθυμίας νὰ ἐργασθῇ διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν ἀγαθῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν καὶ τὴν διευθέτησιν ὅλων τῶν μεταξὺ αὐτῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀπήντησεν, ἀπενέτει ὑπὸ τῆς αὐτῆς εἰλικρινοῦς ἐπιθυμίας καὶ ὅτι παρ. αὐτῇ ἀντήσῃ τὰς ἀγαθωτέρας τῶν διαθέσεων.

Β' ΕΚΔΟΣΙΣ

ΒΕΒΑΙΟΥΤΑΙ Η ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΤΩΝ ΕΝΕΡΓΕΙΩΝ ΤΟΥ ΕΝΤΕΝ ΕΙΣ ΡΩΜΗΝ ΚΑΙ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ

ΕΞΕΔΗΛΩΘΗΣΑΝ ΔΙΑΦΩΝΙΑΙ

ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 28. ('Αθην. Πρακτ.).— Ὁ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς Κ.Τ.Ε. κ. Ἔντεν ἐθέθηκε σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς τὰ μέλη τοῦ ἐπιτροπικοῦ συμβουλίου τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐπιφῶν του παρὰ τῷ κ. Λαβάλ εἰς Παρισίους καὶ τὸν κ. Μουσσολίνι εἰς Ρώμην.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Σάμουελ Χόαρ, ἐρωτηθεὶς σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς τὴν βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ἂν ἦτο εἰς θέσιν νὰ παράσχῃ πληροφορίας περὶ τῶν συνομιλιῶν τῆς Ρώμης καὶ Παρισίων, ἐδήλωσεν ὅτι θὰ πράξῃ τοῦτο κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Δευτέρας.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28. (Τηλεγραφικῶς).— Ὁ γαλλικὸς Τύπος μετὰ μεγίστης ἐπιφυλακτικότητος σχολιάζει τὰς χθεσινὰς συνομιλίας μεταξὺ τῶν κ.κ. Ἔντεν—Λαβάλ, γενικὴ δὲ εἶνε ἡ κρατοῦσα ἐντύπωσις ὅτι αἱ διεξαχθεῖσαι διαπραγματεύσεις δὲν προεξασαν τόσον, ὥστε νὰ ἐλπίζεται ἡ σύντομος ἀποκατάστασις τῆς θερσις τῆς πολιτικῆς ἀτμοσφαίρας.

Τινὲς τῶν ἐφημερίδων ἀποκαλύπτουν ὅτι ὁ κ. Λαβὰλ εἶχε ζητήσει παρὰ τοῦ φόρεϊν Ὄφφις πρόγραμμα τῶν γερμανικῶν ναυπηγήσεων, ὅπως τοῦ βλέπεται εἰς τὴν ἀγγλογερμανικὴν συμφωνίαν. Τὸ Φόρεϊν Ὄφφις ὅμως ὡμολόγησεν ἀπροκαλύπτως ὅτι ἡ Γερμανία ἔθεσεν ὡς προκαταβολικὸν ὅρον τῆς τήρησιν ἀπολύτου ἐχεμυθείας ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τοῦ ὅρου τούτου ἡ Ἀγγλία ἠρνεῖτο νὰ γνωστοποιήσῃ τὸ γερμανικὸν ναυτικὸν πρόγραμμα.

Ἄλλαι ἐφημερίδες ἀποκαλύπτουν ὅτι ὑπάρχουν διαφωνίαι μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ ταξιδίου τοῦ κ. Ἔντεν.

Η ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΪΚΗ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ ΚΑΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΣΤΟΓΙΑΝΤΙΝΟΒΙΤΣ

ΑΠΕΛΥΘΗΣΑΝ ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΚΑΤΑΔΙΚΟΙ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 28. ('Αθην. Πρακτ.).— Αἱ ἐφημερίδες σχολιάζουσαι τὴν σύνθεσιν τῆς κυβερνήσεως Στογιαντίνοβιτς, παρατηροῦν ὅτι παρεμείνασαν ἐκτὸς τῆς κυβερνήσεως αἱ πολιτικαὶ ὁμάδες τῶν κ.κ. Μάτσεκ, Δαυίδοβιτς καὶ Γιοβάνοβιτς.

Ἡ «Πολίτικα» γράφει ὅτι μεταξὺ τῶν ὁμάδων τούτων, ὁ σχηματισμὸς τῆς κυβερνήσεως Στογιαντίνοβιτς ἐγένετο εὐμενῶς δεκτὸς ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν βεβαίως ὅτι αὕτη θὰ ἀποδῇ κυβέρνησις κεντρωμοῦ καὶ διὰ τὴν δημιουργίαν εὐνοϊκῆς ἀτμοσφαίρας διὰ τὴν λύσιν τῶν ἐκκρεμῶν σημαντικῶν προβλημάτων καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ δημοκρατικοῦ καθεστῶτος.

Ἡ ἐφημερὶς «Βρέμε» γράφει ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ἐκφράζει τὴν ἱκανοποίησίν της διὰ τὴν λύσιν τῆς κυβερνητικῆς κρίσεως, υἱοθετοῦσα στάσιν ἀναμονῆς ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ ὅτι ἡ κυβέρνησις Στογιαντίνοβιτς θὰ ἐπιτύχῃ νὰ καταστήσῃ ὁμαλὸν τὸν πολιτικὸν βίον. Κατόπιν τῆς υἱοθετήσεως τῆς στάσεως αὐτῆς, οἱ ἡγέται τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπέφασαν νὰ προβοῦν εἰς δηλώσεις, θέλοντες νὰ ἀφήσουν ἐλεύθεραν τὴν κυβέρνησιν νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν πορείαν ἣτις εἶνε ἀληθῶς θαῦμα, τὸ μέλλον προαναγγέλλεται ἄκρως ἐνθαρρυντικόν».

Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΣΤΑΣΙΑΣΤΩΝ ΑΕΡΟΠΟΡΩΝ

ΛΑΡΙΣΑ, 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὴν πρωΐαν σήμερον ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα Στρατοδικείου ἤρχισεν ἡ δίκη τῶν ἀεροπόρων Τηλιοῦ ἀντισυνταγματάρχου, Παπασπυράκη καὶ τῶν ἄλλων ἀξιωματικῶν κατηγορουμένων διὰ πράξεις ἐσχάτης προδοσίας ἃς ἐνήργησαν πρὸ καὶ μετὰ τὸ κίνημα τῆς 1ης Μαρτίου.

Πρόεδρος τοῦ Στρατοδικείου εἶνε ὁ συνταγματάρχης κ. Ζαρκαδούλας καὶ κυβερνητικὸς ἐπίτροπος ὁ κ. Πανόπουλος.

Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν, οἱ μάρτυρες κατέθεσαν ἐλαφρυντικὰ διὰ τὸν Τηλιόν. Οἱ κ.κ. Ρέππας καὶ Οἰκονομάκος κατέθεσαν ἐπίσης ὅτι ἀδυνατοῦν νὰ διαπιστώσουν τὴν ἐνοχὴν τοῦ Τηλιοῦ.

Ἡ δίκη διεκόπη δι' αὔριον.

ΕΞΕΡΡΑΓΗΣΑΝ ΤΑΡΑΧΑΙ ΕΝ ΒΑΡΚΕΛΩΝΗ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 28 ('Αθην. Πρακτ.). — Ἀγγέλλεται ἐκ Μαδρίτης ὅτι οἱ ὑπουργ